

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันมีความก้าวหน้าทางด้านเทคโนโลยี การศึกษาค้นคว้าวิจัยทางวิทยาศาสตร์ การแพทย์และการพยาบาล ทำให้ผู้ป่วยเด็กโรคเรื้อรังมีชีวิตอยู่และยาวนานขึ้น โรคชาลัสซีเมียเป็นโรคเรื้อรังที่เป็นปัญหาสาธารณสุขที่สำคัญของประเทศไทยจากสถิติเด็กเกิดใหม่ประมาณ 1 ล้านคน ต่อปี พนอุบัติการของยืนชาลัสซีเมียและ死ในโกลบินผิดปกติดังนี้ ไขโนซัยกัสเบต้าชาลัสซีเมีย 6,250 ราย เบต้าชาลัสซีเมีย/ธีโนโกลบิน 97,500 ราย และ死ในโกลบินเอชดีซีส 420,000 ราย รวมจำนวนผู้ป่วยที่มีชีวิตอยู่ทั้งหมด 523,750 ราย (บุญเชิร์ ปานเสถียรฤทธิ์, 2546) เมื่อเปรียบเทียบ กับโรคเรื้อรังทางพัณฑุกรรมและความพิการแต่กำเนิดพบว่าเป็นหารกโรคชาลัสซีเมียประมาณร้อยละ 25 ของเด็กที่เกิดมามีความผิดปกติทั้งหมด ในจำนวนนี้จะเป็นผู้ป่วยโรคชาลัสซีเมียชนิดครุณแรง ปานกลางประมาณ 100,000 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่ต้องได้รับเดือดอย่างฯ เนื่องจากมีปัญหาซีดเรื้อรัง และต้องได้รับยาขับเหล็กเป็นประจำทุกเดือน โดยเฉลี่ยจะเดียวค่าใช้จ่ายในการรักษาประมาณ 10,000 – 12,000 บาท/ คน/ เดือน ซึ่งนับว่าสูงมาก (กรมอนามัย, 2544) ถึงแม้ว่าผู้ป่วยส่วนหนึ่ง สามารถใช้สิทธิหลักประกันสุขภาพ แต่จะต้องสูญเสียเงินประมาณในการรักษาผู้ป่วยโรคชาลัสซีเมีย ทั้งหมดประมาณ 1,000 ล้านบาทต่อปี (เสรี ศุภินดา, 2547) จากรายงานโรงพยาบาลพรัตนราชธานี มีเด็กป่วยด้วยโรคชาลัสซีเมียดังนี้ ปี พ.ศ. 2544 จำนวน 116 ราย ปี พ.ศ. 2545 จำนวน 131 ราย และในปี พ.ศ. 2546 จำนวน 145 ราย (สถิติและเวชระเบียนโรงพยาบาลพรัตนราชธานี, 2546) ซึ่งมีแนวโน้มจะเพิ่มสูงขึ้น

โรคชาลัสซีเมียเป็นโรคเรื้อรังที่ต้องการการรักษาที่ยาวนาน การรักษาส่วนใหญ่เป็นแบบ ประคับประคอง โดยการให้เดือดเป็นระยะๆ ตามความรุนแรงของโรค การรับประทานอาหารให้ครบ 5 หมู่ ละเว้นอาหารที่มีธาตุเหล็กสูง การรับประทานยา หลีกเลี่ยงยาบำรุงเดือดที่มีธาตุเหล็ก หลีกเลี่ยงการออกกำลังกายที่ผิดโภนที่อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุ เนื่องจากกระดูกแห้งหักง่าย การป้องกันภาวะแทรกซ้อน การสังเกตอาการผิดปกติและการมาตรวจตามนัดอย่างสม่ำเสมอ (Benz & Giardina, 1995; Martin & Butler, 1993; วิชัยเหล่า สมบัติ, 2541; วรารณ ดัน ไฟจิตร, 2546) เมื่อบุตรเจ็บป่วยด้วยโรคชาลัสซีเมีย ผู้ที่จะต้องรับบทบาทหน้าที่ในการดูแลบุตรส่วนมาก นักจะเป็นมารดา (Lubkin, 1998; นิลรัตน์ วัชราภิชาต, 2543) ซึ่งก่อให้เกิดผลกระทบต่อมารดา เมื่อต้องมีหน้าที่ในการดูแลบุตรที่เจ็บป่วยเป็นระยะเวลา长นาน เพชรบุรีกับสถานการณ์การคุ้มครองที่

อาจจะเกิดปัญหาและอุปสรรคขึ้นได้ บทบาทหน้าที่ที่เพิ่มมากขึ้นอาจจะกระทบกับการทำบทบาทหน้าที่อื่น ๆ ในครอบครัว ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อสัมพันธภาพในครอบครัว การดำเนินชีวิตประจำวันของครอบครัวเนื่องจากมารดาอาจมีเวลาให้กับสมาชิกคนอื่น ๆ ในครอบครัวลดน้อยลง นอกจากนี้อาจต้องแยกตัวออกจากสังคม ไม่มีเวลาไปพบปะสังสรรค์กับบุคคลอื่น ๆ ในสังคม เพราะต้องหุ่มเหวลาทั้งหมดในการดูแลบุตรที่เจ็บป่วยเพียงลำพังและยังมีหน้าที่ในการดูแลสมาชิกในครอบครัวคนอื่น ๆ รวมทั้งยังต้องประกอบอาชีพนอกบ้านเพื่อหารายได้มาชุนเจือครอบครัว ซึ่งนับว่าเป็นภาระที่หนักทำให้เกิดความเหนื่อยล้า มีความเครียดเกิดขึ้นได้ (Neff & Spray, 1996; ปริศนา สุนทรไชย, 2534)

ดังนั้นการเจ็บป่วยด้วยโรคชาลัสซีเมียของบุตรย่อมส่งผลกระทบต่อมารดามากกว่า สมาชิกคนอื่น ๆ ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์และสังคม เมื่อจากมารดาจะต้องเป็นผู้ที่รับผิดชอบดูแลบุตรที่ป่วยด้วยโรคชาลัสซีเมียต่อที่บ้าน ทำให้มารดาต้องพยายามปรับตัวเพื่อเผชิญกับสิ่งต่าง ๆ ทั้งที่เป็นปัญหาและอุปสรรคที่เกิดขึ้นตลอดระยะเวลาที่ให้การดูแลบุตรที่ป่วยด้วยโรคชาลัสซีเมีย แต่ก็พบว่ามีมารดาจำนวนไม่น้อยที่มีพลังอำนาจ (empowerment) ปรับตัวได้กับภาระในการดูแลบุตร สามารถปรับสถานการณ์และวิถีชีวิตของตนเองและครอบครัวให้ดำเนินไปอย่างราบรื่นตามศักยภาพ (จังรักษ์ อุตรารัชต์กิจ, 2540) ซึ่งพลังอำนาจสามารถสร้างเสริมให้เกิดขึ้นในบุคคลได้ โดยการเพิ่มความสามารถของบุคคลเพื่อตอบสนองความต้องการของตนเอง การแก้ไขปัญหาของตนเองและมีการนำผลลัพธ์ประโยชน์ที่จำเป็นมาใช้ให้เกิดประโยชน์จริงสืบก้าว สามารถควบคุมการดำเนินชีวิตของตนเองได้ ผลลัพธ์ของการพัฒนาความสามารถ บุคคลรู้สึกเชื่อมั่นในความสามารถของตนเอง จนรับรู้ได้ถึงพลังอำนาจ (sense of power) ซึ่งพลังอำนาจ (empowerment) เป็นพลังที่จะช่วยผลักดันที่ก่อให้เกิดการแสดงออกและการกระทำการปฏิบัติหรือการกระทำสิ่งที่คือที่สุดความสามารถและความศักยภาพ (Gibson, 1995) ส่งผลดีต่อบุตรที่เจ็บป่วย márda ก้าวผ่านความสำเร็จของตนเองก็จะส่งผลให้มารดา มีความภาคภูมิใจ ก่อให้เกิดแรงภัยแรงใจในการทำหน้าที่ดูแลบุตรที่เจ็บป่วยต่อไป

พลังอำนาจไม่ใช่ความสามารถที่มีมาแต่กำเนิด แต่เป็นความสามารถที่จะพัฒนาให้เกิดขึ้นในบุคคลได้ ซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องทั้งปัจจัยที่ส่งเสริมและปัจจัยการเกิดพลังอำนาจ ซึ่งประกอบด้วยปัจจัยส่วนบุคคล (intrapersonal factors) และปัจจัยระหว่างบุคคล (interpersonal factors) จากการศึกษาของ กิบสัน (Gibson, 1995) พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการสร้างพลังอำนาจของมารดาเด็กป่วยเรื้อรังทางระบบประสาทจำนวน 12 ราย ประกอบด้วยปัจจัยที่เกิดขึ้นภายในบุคคล ได้แก่ ค่านิยมของตนเอง เชื่อมั่นในตนเอง ความรักในบุตรและตน ความเชื่อที่ว่า การให้การพยาบาลที่มีประสิทธิภาพจะช่วยให้การเจ็บป่วยของบุตรดีขึ้น ส่งผลให้เกิดความหวัง

เกิดผลลัพธ์ในการแสวงหาวิธีการต่าง ๆ เพื่อให้บุตรได้รับการคุ้มครองที่ดี การมีเป้าหมายในชีวิตจะเป็นแรงผลักดันให้มารดา มีความเข้มแข็งและเป็นแรงจูงใจที่จะทำพฤติกรรมต่าง ๆ ไปสู่เป้าหมาย ประสบการณ์ในการคุ้มครองบุตรที่เจ็บป่วยเรื้อรังจะช่วยให้มารดา มีแนวทางสำหรับการจัดการควบคุมสถานการณ์ จากการศึกษาเกี่ยวกับการคุ้มครองบุตรที่เจ็บป่วยเรื้อรังก็พบว่ามีปัจจัยด้านบุคคลของมารดาและเด็กป่วยที่มีผลต่อการปรับตัว การเพชริญความเครียด ความสามารถและพฤติกรรม การคุ้มครองบุตรที่เจ็บป่วย ซึ่งจะส่งผลต่อประสิทธิภาพการคุ้มครองของมารดา ได้แก่ การศึกษาของ รุ่งทิพย์ วีระกุล (2539) พบว่าอายุของมารดา รายได้ของครอบครัว ระดับการศึกษาของมารดา มีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมของมารดาในการคุ้มครองโรคระดัสรชีเมีย และจากการศึกษา ของ ก้านจิต ศรีนนท์ (2541) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของมารดาในการคุ้มครอง บุตรป่วยโรคระดัสรชีเมีย ได้แก่ อายุของมารดา ระดับการศึกษาของมารดา รายได้ของครอบครัว อาชญากรรมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการปรับตัวของมารดา และจำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษา ในโรงพยาบาล มีความสัมพันธ์ทางลบกับการปรับตัวของมารดาในการคุ้มครองโรคระดัสรชีเมีย ปัจจัยที่สามารถทำนายการปรับตัวของมารดาในการคุ้มครองโรคระดัสรชีเมียคือ จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล ระดับการศึกษาของมารดาและอายุบุตร

นอกจากปัจจัยภายในบุคคลที่มีปัจจัยระหว่างบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาการของ มารดาผู้คุ้มครอง โรคระดัสรชีเมีย ได้แก่ การสนับสนุนทางสังคมที่จะช่วยให้มารดาได้รับความรู้ คำแนะนำ มีกำลังใจ ได้รับการประคับประ sond และให้ความมั่นใจในการที่จะคุ้มครองบุตรที่เจ็บป่วย เรื้อรัง สถาคดีองค์กรการศึกษาของ นักสัตวแพทย์ แก้วหลวง (2546) การสนับสนุนทางสังคมโดยกลุ่ม ช่วยเหลือตนเองช่วยให้มารดา มีพฤติกรรมการคุ้มครองบุตรที่เจ็บป่วยโรคระดัสรชีเมียได้ถูกต้องและลด ความเครียด ช่วยให้มารดาปรับตัวได้กับสถานการณ์การคุ้มครอง สามารถให้การคุ้มครองบุตรที่เจ็บป่วย ด้วย โรคระดัสรชีเมียได้อย่างเหมาะสม เช่นเดียวกับการศึกษา จินตนา วัชรสินธุ และคณะ (2547) ที่ศึกษาสถานการณ์ ปัญหา ความต้องการและพัฒนาการของญาติผู้คุ้มครองเด็กป่วยเรื้อรัง พนวจ การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวมีความสัมพันธ์กับพัฒนาการของญาติผู้คุ้มครองเด็กป่วยเรื้อรัง ซึ่งสถาคดีองค์กรการศึกษาของ แอฟคิน และอาร์เมด (Atkin & Ahmad, 2000) ที่พบว่า การสนับสนุนทางด้านอารมณ์ การ ได้รับข้อมูลข่าวสาร การช่วยเหลือทางการเงิน ซึ่งเป็น การสนับสนุนทางสังคมที่ได้จากครอบครัวและแหล่งอื่น ๆ เป็นปัจจัยที่ช่วยส่งเสริมความสามารถ ในการจัดการแก้ไขปัญหาในการคุ้มครองที่ป่วยด้วยโรคเดือด เช่นเดียวกับการศึกษาของ ชิวัลส์ และคาลียัน โคร (Hughes & Caliandro, 2000) พบว่า การ ได้พูดคุยแตกเปลี่ยนความคิดเห็นข้อมูล ข่าวสารกับผู้คุ้มครองเด็กที่ติดเชื้ออีช ไอ วี รายอื่น ๆ เป็นสิ่งที่ช่วยพัฒนาพัฒนาพัฒนาการของผู้ป่วยยิ่ง

นอกจากนี้บทบาทหน้าที่ในครอบครัวของมารดาเป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาเจ้า เนื่องจากบทบาทหน้าที่ในครอบครัวของมารดาเป็นพฤติกรรมการปฏิบัติของมารดาให้สอดคล้องกับบรรทัดฐานและความคาดหวังของสังคม (Friedman, 1992) เพื่อให้บุตรที่เจ็บป่วยมีภาวะสุขภาพที่แข็งแรง สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข สอดคล้องกับการศึกษาของ Brinck และคณะ (Brink et al., 2002) พบว่าการเสริมสร้างพัฒนาเจ้าช่วยลดความกับข้องใจในการดูแลเด็กที่ป่วยด้วยโรคเบาหวาน และช่วยให้การรักษาได้ผลดี โดยปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเสริมสร้างพัฒนาเจ้าคือบทบาทหน้าที่ของครอบครัวในการดูแลบุตรเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี นอกจากนี้ยังพบว่าสัมพันธภาพในครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งในการพัฒนาพัฒนาเจ้าของมารดา สัมพันธภาพในครอบครัวจะเป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงการมีปฏิสัมพันธ์กันของสมาชิก ในครอบครัวจะต้องให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในด้านต่าง ๆ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน เห็นอกเห็นใจมีความสามัคคีกลมเกลียวกันภายในครอบครัว สอดคล้องกับการศึกษาของ Mok และคณะ (Mok et al., 2002) ที่ศึกษาการรับรู้พัฒนาเจ้าของผู้ดูแลผู้ป่วยโรคเบาหวานในช่องทาง ผู้ดูแลต้องการกำลังใจ ต้องการสัมพันธภาพที่ดีต่อกันภายในครอบครัว และไม่ต้องการถูกทอดทิ้งให้ทำหน้าที่แต่เพียงลำพัง

จากการศึกษาวิจัยที่ผ่านมาพอสรุปได้ว่า พบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับพัฒนาเจ้าของผู้ดูแลได้แก่ ระยะเวลาในการดูแล ระดับการศึกษา อายุของผู้ดูแล ระดับความรุนแรงของความเจ็บป่วย การสนับสนุนทางสังคม บทบาทหน้าที่ของครอบครัว สัมพันธภาพภายในครอบครัว และเป็นการศึกษาวิจัยในต่างประเทศ สำหรับประเทศไทยการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาเจ้าของมารดาผู้ดูแลบุตรป่วยโรคราลัสซีเมียยังมีผู้ทำการศึกษาน้อย ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาเจ้าของมารดาผู้ดูแลบุตร โรคราลัสซีเมีย ทั้งที่เป็นปัจจัยภายในบุคคล และปัจจัยระหว่างบุคคล เพื่อนำผลการศึกษาที่ได้มาเป็นแนวทางในการวางแผนพัฒนาและส่งเสริมพัฒนาเจ้าของมารดาผู้ดูแลบุตร โรคราลัสซีเมียและโรคเรื้อรังอื่น ๆ ต่อไป

คำถามการวิจัย

พัฒนาเจ้าของมารดาผู้ดูแลบุตรป่วยโรคราลัสซีเมียเป็นอย่างไร และปัจจัยด้านบุคคลของมารดาและเด็กป่วยโรคราลัสซีเมีย ปัจจัยด้านครอบครัวปัจจัยใดที่ร่วมกันทำนายพัฒนาเจ้าของมารดาผู้ดูแลบุตรป่วยโรคราลัสซีเมียได้ดีที่สุด

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. ศึกษาพัฒนาของมาตรการคุ้มครองผู้ป่วยโรคราลัสซีเมีย
2. ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาของมาตรการคุ้มครองผู้ป่วยโรคราลัสซีเมีย
ได้ดีที่สุด

สมมติฐานการวิจัย

ระดับการศึกษาของมาตรการคุ้มครองผู้ป่วยโรคราลัสซีเมีย ระดับความรุนแรงของโรค จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล บทบาทหน้าที่ในครอบครัว สัมพันธภาพภายในครอบครัว และการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัวสามารถสร้างความตื่นตัวและกระตุ้นให้เกิดการพัฒนาของมาตรการคุ้มครองผู้ป่วยโรคราลัสซีเมียได้

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพิ่มความเข้าใจถึงปัจจัยด้านบุคคลและปัจจัยระหว่างบุคคลที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาของมาตรการคุ้มครองผู้ป่วยโรคราลัสซีเมีย ซึ่งเป็นข้อมูลพื้นฐานที่จะนำไปวางแผน โปรแกรม การเสริมสร้างพัฒนาของมาตรการคุ้มครองผู้ป่วยโรคราลัสซีเมีย
2. เป็นแนวทางการจัดประสบการณ์การเรียนการสอนในการเสริมสร้างพัฒนาของมาตรการคุ้มครองผู้ป่วยโรคราลัสซีเมีย
3. เป็นข้อมูลในการศึกษาวิจัยเพื่อสร้างรูปแบบการพยาบาลที่เหมาะสม เพื่อส่งเสริมพัฒนาของมาตรการคุ้มครองผู้ป่วยโรคราลัสซีเมียต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อพัฒนาของมาตรการคุ้มครองผู้ป่วยโรคราลัสซีเมีย 1-12 ปี โดยศึกษาปัจจัย 3 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านบุคคลของมาตรการคุ้มครอง ระดับการศึกษา ระยะเวลาในการคุ้มครอง ปัจจัยด้านเด็ก โรคราลัสซีเมีย ประกอบด้วยระดับความรุนแรงของโรค จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล และปัจจัยด้านครอบครัว ประกอบด้วย บทบาทหน้าที่ในครอบครัวของมาตรการคุ้มครองผู้ป่วยโรคราลัสซีเมีย และการรับการตรวจรักษาที่แผนกผู้ป่วยนอก คลินิกโรคเดือด โรงพยาบาลพรัตนราชธานี และโรงพยาบาลภูมิพลอดุลยเดช ในช่วงเดือนเมษายน 2548 ถึง มิถุนายน 2548 จำนวน 120 ราย โดยใช้แบบสอบถามข้อมูลทั่วไป แบบประเมินพัฒนาของมาตรการคุ้มครองผู้ป่วยโรคราลัสซีเมีย แบบสอบถามบทบาท

หน้าที่ในครอบครัว แบบสอบถามถั่นพันธุภาพในครอบครัวและแบบสอบถามการสนับสนุนทางด้าน稼กครอบครัว

ตัวแปรในการวิจัย

- #### 1. ตัวแปรอิสระ (independent variable) ไส้เก็ง

- ### 1.1 ปัจจัยด้านบุคคลของนารดา ได้แก่

- ### 1.1.1 ระดับการศึกษา

- #### 1.1.2 ระยะเวลาในการดูแล

- ## 1.2 ปัจจัยค้านเด็กป่วย ไถ่ปล่า

- ### 1.2.1 ระดับความรุนแรงของโรค

- ### 1.2.2 จำนวนครั้งของการเข้าร่วมการรักษาในโรงพยาบาล

- ### 1.3 ปัจจัยด้านครรภาก่อร้าย

- ### 1.3.1 บทบาทหน้าที่ในครรภ์

- ### 1.3.2 ศั้นพันธุภาพในครรภฯ

- ### 1.3.3 การสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว

2. ตัวแปรตาม (dependent variable) คือ พลังอำนาจของมาตรการดูแลสุขภาพป่วยเป็นอย่างไร

นิยานศัพท์

นารคผู้ดูแลบุตรโรคราลสซีเมีย หมายถึง นารคผู้ที่มีหน้าที่เป็นผู้ดูแลลักษณะการดูแลบุตรป่วยโรคราลสซีเมีย

ผลลัพธ์ของมาตรการ หมายถึง การรับรู้ถึงความสามารถของมาตรการในการจัดการ หรือควบคุมสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการคูณและบูตรที่ป่วยด้วยโรคชาลส์ซีเมีย โดยมาตรการ มีการรับรู้ในศักยภาพและความสามารถของตนเองในการจัดการแก้ไขปัญหา สามารถดำเนินการ ให้สำเร็จบรรลุตามเป้าหมายท่านกางงอุปสรรคที่เกิดขึ้น มีความเพิงพอในความสามารถของ ตนเอง และมีการพัฒนาคนของอยู่เสมอเพื่อให้เหมาะสมสมกับต้องมากขึ้น และการมีเป้าหมายในชีวิต ยอมรับนับถือตนเอง เห็นคุณค่าของตนเอง ซึ่งวัดได้จากแบบประเมินผลลัพธ์ของมาตรการคูณและ บูตรโรคชาลส์ซีเมีย ที่สร้างมาจากการอบรมแนวคิดผลลัพธ์ของ กิบสัน (Gibson, 1995)

การศึกษา หมายถึง จำนวนเต็มเป็นปีของ การศึกษาของมาตรฐานคัดเลือกครุ โรคภัยแล้วแต่ โรคภัยแล้วแต่

ระยะเวลาในการคุ้มครอง หมายถึง จำนวนเดือนนับเป็นเดือน นับตั้งแต่ราคารีบุคแล้วเด็กโรคคลาสซีเมียจะถือวันที่ผู้ว่าจัดทำการเก็บข้อมูล

ระดับความรุนแรงของโรค หมายถึง ลักษณะการแสดงของโรคคลาสซีเมีย มี 3 ระดับ คือ ระดับความรุนแรงมาก ระดับความรุนแรงปานกลาง และระดับความรุนแรงน้อย ซึ่งสามารถอ่านได้จาก อายุของเด็กป่วยที่เริ่มมาพบแพทย์ครั้งแรก ความต้องการในการรับเลือด ประเภทของโรคที่เป็น

ระดับรุนแรงมาก ผู้ป่วยเด็กที่มีอาการซีดเรื้อร ต้องรับเลือกภายใน 2 ปีแรกและจะต้องได้รับเลือกสมำเสมอทุก 2-4 สัปดาห์ ผู้ป่วยเด็กชาลัสซีเมียอยู่ในกลุ่มโภโนซัยกัต เบต้าชาลัสซีเมียมเจอร์

ระดับรุนแรงปานกลาง ผู้ป่วยเด็กจะเริ่มน้ำหนักเป็นปกติ ไม่ต้องรับเลือกเป็นครั้งคราวตามความเข้มข้นของเลือด อยู่ในกลุ่มเบต้าชาลัสซีเมีย/ชีโน โกลบินอี ชีโน โกลบินเชช

ระดับรุนแรงน้อย ผู้ป่วยเด็กมีรูปร่างหน้าตาเป็นปกติ มีภาวะโลหิตarry จำเพาะแพทย์เป็นครั้งคราวเมื่อเจ็บป่วยแล้วพบว่ามีภาวะซีด ส่วนใหญ่จะได้รับยาบำรุงเลือด จะอยู่ในกลุ่มพาราของอัลฟ่าหรือเบต้าชาลัสซีเมีย

จำนวนครั้งของการเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาล หมายถึง จำนวนครั้งที่เด็กโรคคลาสซีเมียถูกรับตัวเข้ารับการรักษาไว้ในโรงพยาบาลทุกแห่ง รวมถึงการมารับการรักษาและการมาตรวจตามแพทย์นัดในรอบ 12 เดือนที่ผ่านมา นับตั้งแต่เด็กได้รับการวินิจฉัยเป็นโรคคลาสซีเมีย และเมื่อเด็กมีภาวะแทรกซ้อนจากโรคคลาสซีเมียจะถือวันที่ผู้ว่าจัดทำการเก็บข้อมูล

บทบาทหน้าที่ในครอบครัวของนารดา หมายถึง พฤติกรรมการปฏิบัติของนารดาในครอบครัว ซึ่งอาจแสดงออกเพียงบทบาทเดียวหรือแสดงในหลายบทบาท ได้แก่ เวลาเดียวกัน สองครั้ง ตามความคาดหวังของสังคมและการเจ็บป่วยด้วยโรคคลาสซีเมียของเด็ก เพื่อให้เด็กมีภาวะสุขภาพที่แข็งแรง สามารถดำเนินชีวิตอยู่ได้อย่างปกติสุข ประกอบด้วยบทบาทหน้าที่ในครอบครัว 6 ด้าน คือ ด้านการคุ้มครองสุขภาพร่างกายบุตรป่วย ด้านการจัดสรรทรัพยากรในการคุ้มครอง ด้านการจัดแบ่งเวลาสำหรับบุตรป่วย ด้านการคงไว้ซึ่งปฏิสัมพันธ์ภายในการครอบครัว ด้านการเป็นแบบอย่างที่ดีในสังคม และด้านการนำบุตรเข้าเป็นส่วนหนึ่งของครอบครัว โดยประเมินได้จากแบบสอบถามที่พัฒนาจากแบบสัมภาษณ์บทบาทของบุคคลในการคุ้มครองบุตร วัยก่อนเรียนที่ป่วยด้วยโรคคลาสซีเมียของ สุจิตา ศิลการยทรัพย์ (2543)

สัมพันธภาพในการครอบครัว หมายถึง ปฏิสัมพันธ์ของบุคคลในการครอบครัวมีปฏิสัมพันธ์ที่มีต่อกัน มีการพึ่งพาอาศัยกัน ปฏิบัติตามบทบาทหน้าที่ที่รับผิดชอบตามภาวะที่มีการเปลี่ยนแปลงภายในครอบครัว ให้ความช่วยเหลือและสนับสนุนในด้านต่าง ๆ มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่ง

กันและกัน เห็นอกเห็นใจกัน มีความสามัคคีกลมเกลี่ยวกันภายในครอบครัว ประเมินโดยแบบประเมินสัมพันธภาพในครอบครัวที่พัฒนาจากแบบประเมินสัมพันธภาพในครอบครัวของ รัตนานา สำราญใจ (2541)

การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว หมายถึง กิจกรรมหรือพฤติกรรมการช่วยเหลือจากสมาชิกครอบครัว ซึ่งกิจกรรมหรือพฤติกรรมการช่วยเหลือนั้นช่วยให้มารดาบรรลุเป้าหมายในชีวิตประสบความสำเร็จในการคุ้มครองป่วยโรคชาลัสซีเมีย ซึ่งสามารถประเมินโดยใช้แบบสอบถามการสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว ที่พัฒนาจากแบบสอบถามการรับรู้ การสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว ประกอบด้วย การสนับสนุนทางสังคมของครอบครัว 4 ด้าน คือ การสนับสนุนด้านอารมณ์ การสนับสนุน ด้านการยอมรับและเห็นคุณค่า การสนับสนุน ด้านข้อมูลข่าวสาร การสนับสนุนด้านทรัพยากร

ครอบแนวคิดในการวิจัย

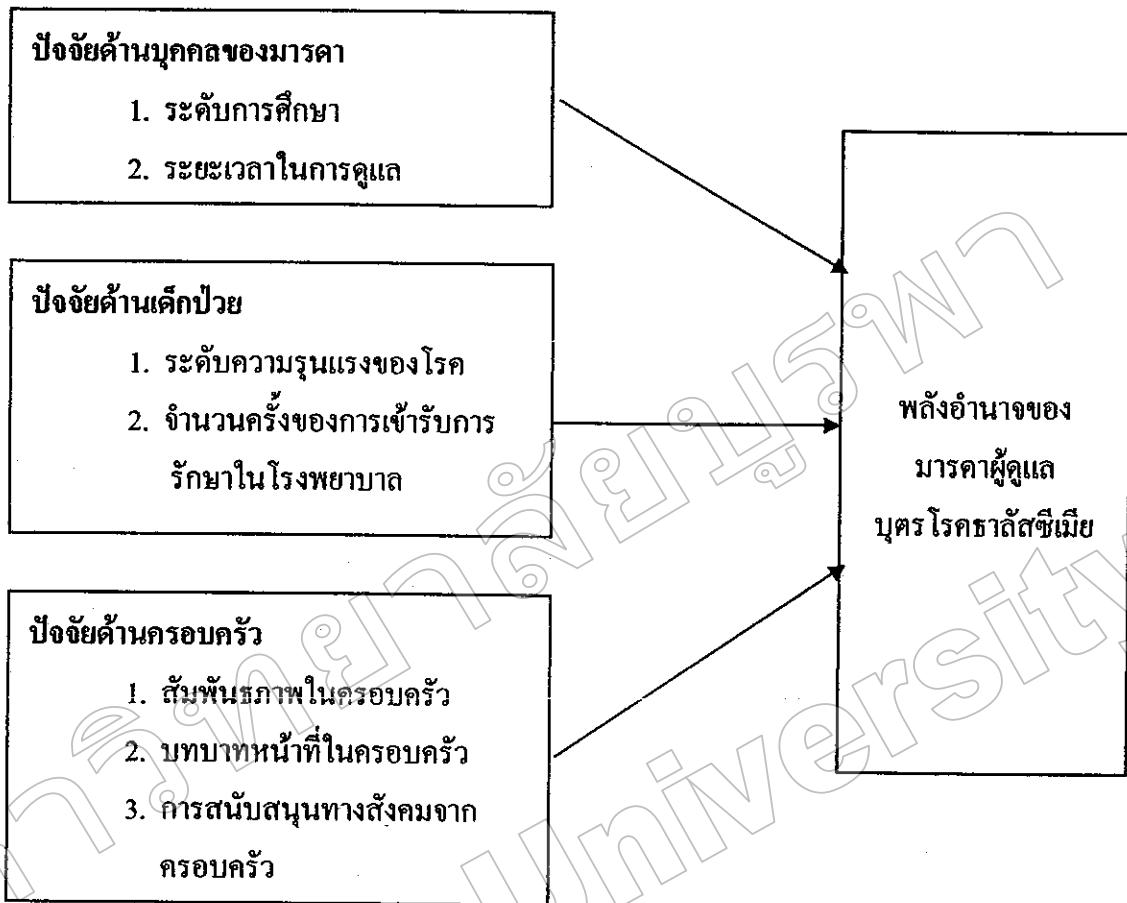
การศึกษาครั้งนี้ใช้การอภิแบบคิดการเสริมสร้างพลังอำนาจของ กิบสัน (Gibson, 1995) และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสามารถในการคุ้มครองมารดาผู้ป่วยโรคชาลัสซีเมีย ซึ่ง กิบสัน (Gibson, 1995) ได้อธิบายว่าการสร้างพลังอำนาจ ใน การแก้ไขสถานการณ์ต่าง ประกอบด้วยสภาวะก่อนจะมีพลังอำนาจ márda อาจจะมีความรัก ความผูกพันกับบุตรป่วย มีกำมั่นสัญญาที่จะทำหน้าที่ในการคุ้มครองให้ดีที่สุด ระหว่างการคุ้มครองเด็กป่วยหายต่าง ๆ márda อาจจะต้องแก้ปัญหาด้วยปัญญา มีการพิจารณา ไตร่ตรองปัญหาที่เกิดขึ้น การสะท้อนคิด ทบทวนสถานการณ์อย่างรอบคอบ เพื่อการตัดสินใจและจัดการปัญหาในการคุ้มครอง เลือกวิธีปฏิบัติเพื่อการคุ้มครองที่เหมาะสม และคงไว้ซึ่งการปฏิบัติที่มีประสิทธิภาพ ผลลัพธ์ คือ ศักยภาพของการมีส่วนร่วมในการคุ้มครอง พัฒนาคุณภาพการคุ้มครองเพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีของบุตรและมารดาผู้ป่วย และระหว่างการเสริมสร้างพลังอำนาจ มีปัจจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องหรือมีอิทธิพลต่อการเกิดพลังอำนาจ ซึ่งมีทั้งปัจจัยภายในบุคคล (intrapersonal factor) และปัจจัยระหว่างบุคคล (interpersonal factor) ในการศึกษาครั้งนี้ ปัจจัยภายในบุคคลประกอบด้วย ลักษณะส่วนบุคคลของมารดาผู้ป่วยโรคชาลัสซีเมีย ลักษณะการเจ็บป่วยของบุตร โรคชาลัสซีเมีย และปัจจัยระหว่างบุคคล ประกอบด้วย บทบาทหน้าที่ในครอบครัวของมารดา สัมพันธภาพในครอบครัวและการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว

สัมพันธภาพในครอบครัว เป็นปัจจัยที่สำคัญปัจจัยหนึ่งเพื่อความสามารถแนวคิดพัฒนาเจ้าของ กิบสัน (Gibson, 1995) สัมพันธภาพในครอบครัวจะเป็นปัจจัยที่จะช่วยพัฒนาการคุ้มครอง ที่เจ็บป่วยของมารดา ความรักความผูกพัน และความร่วมมือช่วยเหลือกัน การรับฟังความรู้สึก

อารมณ์ ความคิดเห็นของกันและกัน ความยืดหยุ่นในการออบครัวจะช่วยให้สัมพันธภาพในครอบครัวอยู่ในภาวะสมดุล เป็นสัมพันธภาพที่ดีซึ่งจะช่วยลดความทุกข์ทรมาน ความเครียด ความคับข้องใจในการคุ้ด ทำให้มีการเกิดความมั่นใจและมีการพัฒนาความสามารถของตนเอง ซึ่งจะช่วยเสริมสร้างพลังอำนาจของมารดาผู้คุ้ดแลบุตร โรคชาลัสซีเมีย

บทบาทหน้าที่ในการออบครัวของมารดา เมื่อบุตรเจ็บป่วยด้วยโรคชาลัสซีเมีย ผู้ที่จะทำหน้าที่ในการคุ้ดแลบุตรมักเป็นมารดา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อการแสดงบทบาทเดิมของมารดา มารดาจึงต้องปรับบทบาทของตนเอง เพื่อให้สามารถคุ้ดแลบุตรที่เจ็บป่วยได้ตามภาวะการเจ็บป่วยของบุตรและความคาดหวังของสังคม หากมารดาสามารถทำบทบาทหน้าที่ของตนเองได้ดีจะช่วยให้มีการค่าและบุตรที่เจ็บป่วยสามารถดำเนินการชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างปกติสุข มารดาสามารถรับรู้ได้ถึงพลังอำนาจของตนเอง

นอกจากนี้การสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว เป็นปัจจัยระหว่างบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับพลังอำนาจของมารดาผู้คุ้ดแลบุตรที่เจ็บป่วย เป็นแหล่งประโภชันของบุคคลที่เป็นสมาชิกในครอบครัว จะช่วยส่งเสริมให้มีการเกิดความรู้สึกว่ามีผู้ที่รัก ห่วงใย เอาใจใส่ คอยช่วยเหลือประคับประคอง เห็นคุณค่าและยอมรับในการปฏิบัติของมารดา ซึ่งจะช่วยให้มีความสามารถเผชิญกับปัญหาและควบคุมสถานการณ์ในการคุ้ด ประสบความสำเร็จในการคุ้ด และรับรู้ได้ถึงพลังอำนาจ โดยสามารถเขียนเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยได้ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย